

מי שמתו פרק שלישי ברכות

כב

עין משפט
נר מצוה

[כל זה וגם
ד"ה ל"ח וגם
ד"ה לאו לאו
שייכים לסוף
פ"ב דנשיל
בסמוך]

מה א"מ פ"ד מהלכות
ק"ס הלכה ה' סג
עין י"ח טו"ש א"ח
ס"ט פ"ח
כו ב' מ"ו פ"י מהלכות
במזמור הלכה א"ס
עין קמ"ט טו"ש י"ד ס"י
סג ס"ק א'
כו ב' מ"ו פ"י מהלכות
במזמור הלכה א"ס
לחון פ"ט טו"ש י"ד ס"י
ל"ט ס"ק א'
מ"ח ד' מ"ו פ"ד מהלכות
ק"ס הלכה ה' וס"ד
מ"ח פ"ה הל' ד' וס"ד
מ"ח ב"ב הל' ד' וס"ד
מ"ח ס"ג חורף הל' ח
ס"ג ע"ש י"ח טו"ש א"ח
ס"י פ"ט טו"ש י"ד ס"י
פ"ט ס"ק א'
כ"ח מ"ו פ"ד מהלכות
ק"ס הלכה ה' וס"ד
דעות הל' ד' וס"ד
מ"ח הלכות פ"ה הלכה ד'
ס"ג לחון פ"ט טו"ש
א"ח ס"ג פ"ט וס"י
ס"ק א' וס"ד א"ח
ס"י כ"ח ס"ק א'
ב' וס"ד א"ח ס"י
נ"א וס"ד י"ד סימן
נ"ח ס"ק א'
נ"ב ח' טו"ש א"ח ב"י
ס"י פ"ח

[עין חסדו יומא לח:
ד"ה וס"ד חסדו
קד: ד"ה שני]

רב נסים גאון

מה ארבעים סאה
בבבילה ויא
בתינה פירש בבבילונא
דשיש פקדן שביש
לפ"ה ב' סאה ויתא
לחא ברייתא בפרק
ע"ב פ"ה (דף ק"ט)
ובעירובין בפרק סבי
(דף י"ד): עזרא חוק
לח פ"ה לבעלי קריין
זו אחת מ' חקנות
שתיקן עזרא ופירש
בבבא קמא ב' מרובת
(דף ס"ג) ובגמ' דהקרא
את המנלה עוסד רבני
מעבא (סלס"ה א')

[ע"י גמ' קדושין ל"ג.
ד"ה לא ק"ל וס"ט
דרכי יאשיה לא יעשה
ו"י וס"י חסדו
ס"ג וס"ד וס"ד
דגן ובמזמור חסדו
ד"ה וס"ד וס"ד
ב"ב]

הגהות הב"ח
(ה) גמ' מ"ע א"ח (הגמ')
פ"ח וס"ד ג"י ר"י
המדרש וכן בכל העמוד:
א"ח ר"י ד"ה א"ח
ו"י ד"ה חסדו לא
במזמור. כ"ח כמזמור כסוף
עמוד זה:

גליון הש"ס
רש"י ד"ה וס"ד וס"ד
א"ח ע"ד קריין.
ע"י מ"ל פ"ג ס"ג מהל'
ב"ח המדרש:

בן עזריה הנותן ארבעה דברים אל לבו: מנגנון וקורא. בעל קרי
היה: גרסה בענין דה"א א"ר אלעזר הלכה כו'. ולא גרסין מסייע
ליה: משום דבינו. רב: כי הך תלת סבי. וכולו לקולא: אינו
נוהג אלא בדרך. בשמיטת חולין יליף טעמא בפרק הזרוע: חטה
ושעורה וחרין. שלשן במפולת
יד דהו לכו כללי זרעים וכללי
הכרם כלחם: לטבילתא. דבעלי
קריין: חד חני. בן עזריה לחטה
לחמדיים: משום דכול פריה ורביה.
שהיו נמנעים מתשמיש מפני טורח
הטבילה: שמקילין בה. במרחללות
או בנתינת טעם קבין: שמחמירין
בה. בארבעים סאה: של טובלי
שחרין. בעלי קריין הטובלין שחרית:
והא ליהו אמר כו'. לעיל בריש
שמעתי: אפשר בנתינה. טעמה
קבין וס"ג דלא תנא לקמן אלא
בחולה (ב) סתם תלמידי חכמים חולין
הם כדאמר במסכת נדרים (דף מ"ט):
כמאן מנלין אקלירי ואמריו כרבי
יוסי. קלירי חולין מרביע רבנן:
גדר גדול גדלו. כמה שהלכיו
בארבעים סאה: שהעב אשה. אותה
אשה פטויה היתה וחסמים גזרו על
היחוד חק על הפטויה: חסם מנלוליס.
לנהוג כרבי יהודה בן בתיורא:
אפשר במרחללות. חמין: קאי
כוותך. דבעי טבילה זו במקוה
כשאר טבילות: באגל דמיא.
גמית: תקן חלבה. ליתן מים
לתלמידים עליהם שחרית קודם
קריאת התורה: לא שנו. דסני
בנתינה אלא בחולה שראה קרי
לאוסכו: המרגיל. וממשיך את הקרי
עליו שמשמש מטו: אהבה חלבה.
אינו נריך לנו דחולה לאוסכו לא שכיח:

כך למדתנו רבינו שונה הוא
על עצמי: תניא ר' יהודה בן
שתינה מנגנון למעלה מרבי
מקבלין טומאה שנאמר הלא
מקבלין טומאה אמר מר מציע
אמר ר' אלא בר יעקב
הגמרא רבי יהודה בן גמליאל זה וזה אסור ואמרי
לה זה וזה מותר מ"ד זה וזה אסור כרבי יהודה בן בתיורא *אמר
רב נחמן בר יצחק נהוג עלמא כהני תלת סבי כרבי אלעאי בראשית הגז כרבי יאשיה בכלאים כרבי
יהודה בן בתיורא ב"ד כרבי אלעאי בראשית הגז דתניא *רבי אלעאי אומר בראשית הגז אינו נוהג
אלא בארץ כרבי יאשיה בכלאים כדכתיב (ברמך) לא תורע [כרמך] כלאים *רבי יאשיה אומר לעולם
*אינו חייב עד שיוע חטה ושעורה וחרין במפולת יד כרבי יהודה בן בתיורא בדברי תורה דתניא רבי יהודה
בן בתיורא אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעורי אמר בטלול לטבילתא ואמרי לה
בטלול לטבילתא מאן דאמר בטלול לטבילתא כרבי יהודה בן בתיורא מאן דאמר בטלול לטבילתא
כי הא *דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמאי בעידן צלותא: תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה
קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי וכן עזאי יצא
ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערכא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד
תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני
לחשה *שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה
ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו אמר רבי *ל מה טיבן של
טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים
סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה אמר רבי חנינא גדול גדול בה דתניא
מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש
אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מולולין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות
אמר ליה רב חסדא *וכי יש טבילה בחמין אמר ליה רב אדא בר אבהה קאי כוותך רבי יורא הוה יתיב
באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה ויל ואיית לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר
אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה
ולא בנתינה אף *תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב
דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטר אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל
ארבעים סאה אמר רב יוסף אתר חצביה דרב נחמן כי אתא רבין אמר *באושא הוה עובדא
בקיילעא [ברכות] וא"ן 6.

משמשת וראתה נדה אינה צריכה טבילה
אבל בעל קרי גרידא מחייב לא תימא מברך
אלא מהרהר ומי אית ליה לרבי יהודה
הרהור והתניא בעל קרי שאין לו מים לטבול
קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניו ולא
לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו
מברך לפניו אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא
בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך מוציא בשפתיו אמר רב נחמן
בר יצחק עשאן ר' יהודה בהלכות דרך ארץ
דברי ר' יוחנן *והודעתם לבניך ולבני בניך וכתוב
בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף
כאן באימה וביראה וברתת ובזיע מכאן אמרו
*הזבים והמצורעים ובאין על נדות מותרים
לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים לשנות
במישנה וגמרא ובהלכות ובאגדות אבל בעלי
קריין אסורים רבי יוסי אומר שונה הוא
ברגילות ובלבד שלא יציע את המישה
רבי יוחנן בן יוסף אומר מציע הוא את
המישה ואינו מציע את (ה) הגמרא רבי נתן בן
*אבישלום אומר אף מציע את הגמרא
ובלבד שלא יאמר אוכרות שבו רבי יוחנן
הסנדלר תלמידו של רבי עקיבא משום ר"ע
אומר לא יכנס למדרש כל עיקר ואמרי לה
לא יכנס לבית המדרש כל עיקר ר' יהודה
אומר שונה הוא בהלכות דרך ארץ מעשה
ברבי יהודה שראה קרי והיה מהלך על גב
שנה לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ ירד וטבל ושנה להם אמרו לו לא
בהלכות דרך ארץ אמר להם אע"פ שמוקל אני על אחרים מחמיר אני
בתיורא היה אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה מעשה בתלמוד אחד שתינה מנגנון למעלה מרבי
יהודה בן בתיורא אמר ליה בני פתח פך ויאירו דברך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר הלא
כה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה אמר מר מציע
את המישה ואינו מציע את הגמרא מסייע ליה לרבי אלעאי דאמר רבי אלעאי אמר ר' אהא בר יעקב
משום רבינו הלכה מציע את המישה ואינו מציע את הגמרא כהנאי מציע את המישה ואינו מציע את
הגמרא דברי רבי מאיר רבי יהודה בן גמליאל אמר משום רבי חנינא בן גמליאל זה וזה אסור ואמרי
לה זה וזה מותר מ"ד זה וזה אסור כרבי יהודה בן בתיורא *אמר
רב נחמן בר יצחק נהוג עלמא כהני תלת סבי כרבי אלעאי בראשית הגז כרבי יאשיה בכלאים כרבי
יהודה בן בתיורא ב"ד כרבי אלעאי בראשית הגז דתניא *רבי אלעאי אומר בראשית הגז אינו נוהג
אלא בארץ כרבי יאשיה בכלאים כדכתיב (ברמך) לא תורע [כרמך] כלאים *רבי יאשיה אומר לעולם
*אינו חייב עד שיוע חטה ושעורה וחרין במפולת יד כרבי יהודה בן בתיורא בדברי תורה דתניא רבי יהודה
בן בתיורא אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעורי אמר בטלול לטבילתא ואמרי לה
בטלול לטבילתא מאן דאמר בטלול לטבילתא כרבי יהודה בן בתיורא מאן דאמר בטלול לטבילתא
כי הא *דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמאי בעידן צלותא: תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה
קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי וכן עזאי יצא
ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערכא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד
תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני
לחשה *שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה
ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו אמר רבי *ל מה טיבן של
טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים
סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה אמר רבי חנינא גדול גדול בה דתניא
מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש
אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מולולין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות
אמר ליה רב חסדא *וכי יש טבילה בחמין אמר ליה רב אדא בר אבהה קאי כוותך רבי יורא הוה יתיב
באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה ויל ואיית לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר
אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה
ולא בנתינה אף *תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב
דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטר אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל
ארבעים סאה אמר רב יוסף אתר חצביה דרב נחמן כי אתא רבין אמר *באושא הוה עובדא
בקיילעא [ברכות] וא"ן 6.

משמשת וראתה נדה אינה צריכה טבילה
אבל בעל קרי גרידא מחייב לא תימא מברך
אלא מהרהר ומי אית ליה לרבי יהודה
הרהור והתניא בעל קרי שאין לו מים לטבול
קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניו ולא
לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו
מברך לפניו אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא
בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך מוציא בשפתיו אמר רב נחמן
בר יצחק עשאן ר' יהודה בהלכות דרך ארץ
דברי ר' יוחנן *והודעתם לבניך ולבני בניך וכתוב
בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף
כאן באימה וביראה וברתת ובזיע מכאן אמרו
*הזבים והמצורעים ובאין על נדות מותרים
לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים לשנות
במישנה וגמרא ובהלכות ובאגדות אבל בעלי
קריין אסורים רבי יוסי אומר שונה הוא
ברגילות ובלבד שלא יציע את המישה
רבי יוחנן בן יוסף אומר מציע הוא את
המישה ואינו מציע את (ה) הגמרא רבי נתן בן
*אבישלום אומר אף מציע את הגמרא
ובלבד שלא יאמר אוכרות שבו רבי יוחנן
הסנדלר תלמידו של רבי עקיבא משום ר"ע
אומר לא יכנס למדרש כל עיקר ואמרי לה
לא יכנס לבית המדרש כל עיקר ר' יהודה
אומר שונה הוא בהלכות דרך ארץ מעשה
ברבי יהודה שראה קרי והיה מהלך על גב
שנה לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ ירד וטבל ושנה להם אמרו לו לא
בהלכות דרך ארץ אמר להם אע"פ שמוקל אני על אחרים מחמיר אני
בתיורא היה אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה מעשה בתלמוד אחד שתינה מנגנון למעלה מרבי
יהודה בן בתיורא אמר ליה בני פתח פך ויאירו דברך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר הלא
כה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה אמר מר מציע
את המישה ואינו מציע את הגמרא מסייע ליה לרבי אלעאי דאמר רבי אלעאי אמר ר' אהא בר יעקב
משום רבינו הלכה מציע את המישה ואינו מציע את הגמרא כהנאי מציע את המישה ואינו מציע את
הגמרא דברי רבי מאיר רבי יהודה בן גמליאל אמר משום רבי חנינא בן גמליאל זה וזה אסור ואמרי
לה זה וזה מותר מ"ד זה וזה אסור כרבי יהודה בן בתיורא *אמר
רב נחמן בר יצחק נהוג עלמא כהני תלת סבי כרבי אלעאי בראשית הגז כרבי יאשיה בכלאים כרבי
יהודה בן בתיורא ב"ד כרבי אלעאי בראשית הגז דתניא *רבי אלעאי אומר בראשית הגז אינו נוהג
אלא בארץ כרבי יאשיה בכלאים כדכתיב (ברמך) לא תורע [כרמך] כלאים *רבי יאשיה אומר לעולם
*אינו חייב עד שיוע חטה ושעורה וחרין במפולת יד כרבי יהודה בן בתיורא בדברי תורה דתניא רבי יהודה
בן בתיורא אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעורי אמר בטלול לטבילתא ואמרי לה
בטלול לטבילתא מאן דאמר בטלול לטבילתא כרבי יהודה בן בתיורא מאן דאמר בטלול לטבילתא
כי הא *דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמאי בעידן צלותא: תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה
קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי וכן עזאי יצא
ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערכא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד
תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני
לחשה *שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה
ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו אמר רבי *ל מה טיבן של
טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים
סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה אמר רבי חנינא גדול גדול בה דתניא
מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש
אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מולולין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות
אמר ליה רב חסדא *וכי יש טבילה בחמין אמר ליה רב אדא בר אבהה קאי כוותך רבי יורא הוה יתיב
באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה ויל ואיית לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר
אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה
ולא בנתינה אף *תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב
דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטר אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל
ארבעים סאה אמר רב יוסף אתר חצביה דרב נחמן כי אתא רבין אמר *באושא הוה עובדא
בקיילעא [ברכות] וא"ן 6.

משמשת וראתה נדה אינה צריכה טבילה
אבל בעל קרי גרידא מחייב לא תימא מברך
אלא מהרהר ומי אית ליה לרבי יהודה
הרהור והתניא בעל קרי שאין לו מים לטבול
קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניו ולא
לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו
מברך לפניו אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא
בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך מוציא בשפתיו אמר רב נחמן
בר יצחק עשאן ר' יהודה בהלכות דרך ארץ
דברי ר' יוחנן *והודעתם לבניך ולבני בניך וכתוב
בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף
כאן באימה וביראה וברתת ובזיע מכאן אמרו
*הזבים והמצורעים ובאין על נדות מותרים
לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים לשנות
במישנה וגמרא ובהלכות ובאגדות אבל בעלי
קריין אסורים רבי יוסי אומר שונה הוא
ברגילות ובלבד שלא יציע את המישה
רבי יוחנן בן יוסף אומר מציע הוא את
המישה ואינו מציע את (ה) הגמרא רבי נתן בן
*אבישלום אומר אף מציע את הגמרא
ובלבד שלא יאמר אוכרות שבו רבי יוחנן
הסנדלר תלמידו של רבי עקיבא משום ר"ע
אומר לא יכנס למדרש כל עיקר ואמרי לה
לא יכנס לבית המדרש כל עיקר ר' יהודה
אומר שונה הוא בהלכות דרך ארץ מעשה
ברבי יהודה שראה קרי והיה מהלך על גב
שנה לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ ירד וטבל ושנה להם אמרו לו לא
בהלכות דרך ארץ אמר להם אע"פ שמוקל אני על אחרים מחמיר אני
בתיורא היה אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה מעשה בתלמוד אחד שתינה מנגנון למעלה מרבי
יהודה בן בתיורא אמר ליה בני פתח פך ויאירו דברך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר הלא
כה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה אמר מר מציע
את המישה ואינו מציע את הגמרא מסייע ליה לרבי אלעאי דאמר רבי אלעאי אמר ר' אהא בר יעקב
משום רבינו הלכה מציע את המישה ואינו מציע את הגמרא כהנאי מציע את המישה ואינו מציע את
הגמרא דברי רבי מאיר רבי יהודה בן גמליאל אמר משום רבי חנינא בן גמליאל זה וזה אסור ואמרי
לה זה וזה מותר מ"ד זה וזה אסור כרבי יהודה בן בתיורא *אמר
רב נחמן בר יצחק נהוג עלמא כהני תלת סבי כרבי אלעאי בראשית הגז כרבי יאשיה בכלאים כרבי
יהודה בן בתיורא ב"ד כרבי אלעאי בראשית הגז דתניא *רבי אלעאי אומר בראשית הגז אינו נוהג
אלא בארץ כרבי יאשיה בכלאים כדכתיב (ברמך) לא תורע [כרמך] כלאים *רבי יאשיה אומר לעולם
*אינו חייב עד שיוע חטה ושעורה וחרין במפולת יד כרבי יהודה בן בתיורא בדברי תורה דתניא רבי יהודה
בן בתיורא אומר *אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעורי אמר בטלול לטבילתא ואמרי לה
בטלול לטבילתא מאן דאמר בטלול לטבילתא כרבי יהודה בן בתיורא מאן דאמר בטלול לטבילתא
כי הא *דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמאי בעידן צלותא: תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה
קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי וכן עזאי יצא
ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערכא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד
תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני
לחשה *שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה
ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו אמר רבי *ל מה טיבן של
טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים
סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה אמר רבי חנינא גדול גדול בה דתניא
מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש
אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מולולין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות
אמר ליה רב חסדא *וכי יש טבילה בחמין אמר ליה רב אדא בר אבהה קאי כוותך רבי יורא הוה יתיב
באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה ויל ואיית לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר
אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה
ולא בנתינה אף *תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב
דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטר אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל
ארבעים סאה אמר רב יוסף אתר חצביה דרב נחמן כי אתא רבין אמר *באושא הוה עובדא
בקיילעא [ברכות] וא"ן 6.

[כל זה וגם
ד"ה ל"ח וגם
ד"ה לאו לאו
שייכים לסוף
פ"ב דנשיל
בסמוך]

יהודה לית ליה חקנה עזרא למה ליה
לאשמיעין כהא כל בעלי קריין נמי
לא בעו טבילה לדברי תורה הלכך
על כרחך דוקא קתני לה: לא תימא.
במתני' מברך אלא מהרהר: עשאן
ר' יהודה. לברכת המזון: כהלכות
ד"א. שמונה לשטות בעל קרי
כדבריו: מה להלן בחימה. דכתיב
וירא העם ויגעו וגו' (שמות כ):
מכאן אמרו. כל הטמאים מותרים
בחורה שאף הם יכולים להיות בחימה
וצרפתא אבל בעל קרי אינו אלא מחור
קלות ראש וחוסר הדעת: ובעלי
נדות. אס טבולין לקריין לדברי תורה
הטבילה אינה עולה להם לטהרה
מטומאת צבול נדה שאף שצבת
ימים אבל לחקנה עזרא עולה להם
כדתנן במתניתין זו שראה קרי
וכדה כו' לריכין טבילה: ברגילות.
במשניות השגורות בפיו שהוא
מוזילין מפיו במרונה ואין לריך
להאריך בכן: שלא יגיע. בטעמי
פירושין: ואינו מניח את המדרש
גרסי'. מפני שדרך הוא תמיד
להוכיח זו את הפסוקים שהוא דורס:
אזכרות. שבמקראות הנדרשים:
לא יכנס למדרש כל עיקר. לא להגיע
ולא לשטות אבל לבית המדרש הוא
נכנס ושותק: הלכות דרך ארץ. כגון
דרך של ת"ח שהיא ברייתא ופרק

תוספתא ס"ג

[בשרוך פרק
ט"ז ס"א
למד לאחריהם
ודבר זה א"ו
לומדין מ"ו
מסיני א"ו
ללמוד אסור
ללמוד ל"ב]

במס' ד"ה ס"ג

[ע"י חסדו יומא לח:
ד"ה וס"ד חסדו
קד: ד"ה שני]

חולין קלו:

ס"ג וקלח:

דברים כב

קדושין ל"ג.

חולין ס"ג קלו:

בסו"ט נד.

לעיל טו.

[תפנית יג.]

[ג' הערוך
כ"ח חסדו
בקיילעא דר'
בש"ס וכו'. כ"ח חסדו יומא לח:]